

BERLÍNSKÁ PALETA DORIS WINDLIN – DOKUMENT O MALOVÁNÍ V ULICÍCH MĚL PŘEDPREMIÉRU V CAFE CLUBU

Autor: **Markéta Švehlíková** Datum: 10.02.2017

Česko-švýcarská malířka Doris Windlin po krátké době opět zavítala do Uherského Brodu. Tentokrát však neotevřela výstavu. Ve čtvrtek 9. února v Cafe Clubu představila v předpremiéře dokumentární film *Berlínská paleta*, který unikátním způsobem mapuje její čtyřměsíční stipendijní pobyt v německé metropoli. Stalo se tak v rámci „derniéry“ výstavy gobelínů její kamarádky, ukrajinské umělkyně Lidie Krystal.

Doris je nejen skvělá malířka a krásná žena, ale i výborná vypravěčka a neskutečný živel. Svým nadšením pro věc, bezprostředností a radostným přístupem k životu dokáže strhnout a nakazit snad každého.

Jako jedna z mála dnešních umělců maluje hlavně v plenéru. Na svých obrazech zachytila život v ulicích San Franciska, Moskvy, Prahy, Karlových Varů, Plzně, krajinu kolem Sázavy i Hostýna (na obou posledně jmenovaných místech vede už řadu let letní malířské kurzy pro veřejnost) i ruch českých hospod. Obrazy překypují životem, pohybem, diváka doslova vtáhnou do míst na nich zachycených.

V roce 2013 se Doris podařilo získat ateliérové stipendium od kantonu střední Švýcarsko. Začátkem března 2015 odcestovala na čtyři měsíce pracovat do Berlína. „Byla to pro mne obrovská příležitost a obrovská radost. Už dvacet let se pokouším získávat stipendia, ale je to velmi těžké, než dostanete to první. Když už nějaké máte, je pak snazší získat další. K žádosti o stipendium jsem musela napsat projekt. V něm jsem uvedla, že budu malovat venku – teď si asi každý řekne, že to je normální. Ale to dnes normální opravdu není. Zkuste najít malíře či malířku, kteří dnes malují venku – pokud najdete, jsou to lidé z mého okruhu (příznivci Školy vidění Radovana Kutry a výtvarné skupiny Experiment 2). Ani v Berlíně už nikdo venku na ulici nemaluje,“ říká Doris.

V Berlíně dostala k dispozici ateliér kantonů centrálního Švýcarska. Z Poděvous u Domažlic (kde od r. 1996 žije a tvoří se svým českým manželem, taktéž výtvarníkem) si vezla 30 metrů plátna, stojan, barvy, štětce, paletu a další malířské potřeby. Přímo v Berlíně si pořídila kolo a za něj vozík (do kterého nacpala všechny nezbytnosti). Denně za každého počasí na něm vyrazela do ulic města, které vůbec neznala a kde se zpočátku orientovala jen podle vše převyšující televizní věže. Za dobu svého pobytu stihla namalovat 24 obrazů (a nespočet skic)

Na svých webových stránkách ([ATELIER DORIS WINDLIN](#)) začala zveřejňovat své postřehy, pocity a myšlenky - berlínský blog je vtipným deníkem i cestopisným dokumentem už sám o sobě. Ale to by nebyla Doris, aby jí zase něco nenapadlo...

„Přímo v Berlíně jsem dostala nápad, který ani v projektu nebyl. Vzala jsem si s sebou kameru, a když jsem měla návštěvu, tak jsem jí tu kameru prostě strčila. Vzniklo neskutečné množství materiálu a tak jsem po návratu rok a půl hledala dobrého střiháče. Až vloni na podzim jsem potkala kamaráda – sochaře a ten mne přivedl k Jiřímu Ovečkovi. Vůbec jsem netušila, kdo to je,“ vypráví Doris svou půvabnou češtinou.

Jiřímu Ovečkovi (absolvent dramaturgie na DAMU, režisér, producent, kameraman, dříve také herec, novinář, dokumentarista – např. TV pořady *Nadoraz*, *Fakta...*) nesla vybraných osm hodin amatérských záznamů. „To je fakt strašně moc, tak abych ho neodradila, nebo mě s tím nevyhodil, přivezla jsem mu švýcarský sýr (Doris vyrůstala na farmě, kde sýr ručně vyráběli, výrobu dnes předvádí na nejrůznějších akcích – pozn. aut.). Miloval sýr, tak mám film,“ směje se Doris a dodává: „Z těch osmi hodin udělal dvacetiminutový dokument. Byla jsem naprosto nadšená.“

Film *Berlínská paleta* má českou, německou a anglickou verzi. Za kamerou se (kromě Doris) vystřídal 10 jejích přátel (z Česka, Ameriky, Švýcarska, Irska...), hudební podkres má na svědomí studio Fontána (Tomáš Uhlík), střih a mix zvuku je dílem zmíněného Jiřího Ovečky. Premiéry filmu budou na několika místech ve Švýcarsku a Česku, Doris jej poté zřejmě přídá na své stránky (jak sama říká, nějaký nápad zase přijde).

Film *Berlínská paleta* Doris věnovala Škole vidění (Christiane a Radoslavu Kutrovi), svým rodičům a zesnulé přítelkyni – malířce Heidi von Deschwenden.

